

Sygn. akt: I C 550/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 stycznia 2022 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Anna Kurzynowska - Drzażdżewska
Protokolant:	sekretarka Paulina Warchoł

po rozpoznaniu w dniu 18 stycznia 2022 r. w Giżycku na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank (...) S.A. z siedziby w W.

przeciwko D. J.

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanego D. J. na rzecz powoda (...) Bank (...) S.A. z siedziby w W. kwotę 15.683,92 zł (piętnaście tysięcy sześćset osiemdziesiąt trzy złote 92/100) przy czym zasądzoną kwotę rozkłada na 51 rat po 300 zł każda i jedną ratę w wysokości 383,92 zł płatnych do 15 dnia każdego miesiąca począwszy od lutego 2022 r. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie na wypadek uchybienia w terminie płatności którejkolwiek z rat do dnia zapłaty i z tym zastrzeżeniem, że w razie uchybienia płatności sumy odpowiadającej wartości dwóch rat całe zasądzone świadczenie staje się natychmiast wymagalne wraz z odsetkami.

2. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4.617 zł tytułem zwrotu kosztów procesu z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w spełnieniu świadczenia za okres od uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

SSR Anna Kurzynowska - Drzażdżewska

Sygn. akt I C 550/21

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanego D. J. kwoty 15.683,92 zł wraz z odsetkami i kosztami procesu. Roszczenie swoje wywiódł z umowy o kredyt gotówkowy, zawartej z pozwanym, wskazując, że pozwany nie wywiązał się z warunków w niej określonych. Argumentował, że próby polubownego rozwiązania sporu z pozwanym nie doprowadziły do dobrowolnego uregulowania zadłużenia.

Pozwany D. J. co do zasady nie kwestionował zadłużenia w powodowym banku ani co do zasady, ani co do wysokości. Podnosił szereg okoliczności dotyczących jego sytuacji osobistej oraz majątkowej warunkujących powstanie zadłużenia. Domagał się rozłożenia zadłużenia na raty.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 20.10.2017 r. powód udzielił pozwanemu D. J. pożyczki gotówkowej. Pozwany wywiązał się z umowy jedynie w części. Stan zadłużenia na dzień 6.08.2021 r. wyniósł 15.683,92 zł. Pismem z dnia 31.08.2020 r. w/w umowa została wypowiedziana.

/ **dowód** : okoliczności bezsporne/

Zwłoka ze spłatą pożyczki przez pozwanego wynikała z utraty pracy spowodowanej C.-19.

/ **dowód** : odpowiedź na pozew - k. 52-52v/

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny przedmiotowej sprawy w ostatecznym kształcie pozostał bezsporny. Pozwany domagał się rozłożenia dochodzonej kwoty na stosowne raty.

Powyższe, zdaniem tut. Sądu czyni roszczenie powoda usprawiedliwionym zarówno co do zasady, jak i co do wysokości, co skutkowało orzeczeniem jak w pkt 1 sentencji wyroku. O odsetkach ustawowych Sąd orzekł po myśli art. 359 k.c. , zgodnie z żądaniem pozwu.

Sąd rozłożył spłatę należności głównej na miesięczne raty w kwocie 300 zł każda (51 rat) i 383,92 zł (ostatnia rata) płatnych do 15 dnia każdego miesiąca poczynając od lutego 2022 r. Na mocy bowiem art. 320 k.p.c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Podstawą zastosowania przywołanego przepisu może być jedynie uznanie sądu, że zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek, o którym decydują okoliczności konkretnej sprawy. W niniejszej sprawie nierealne byłoby jednorazowe spełnienie przez pozwanego świadczenia, uwzględniając treść złożonej w sprawie odpowiedzi na pozew. Rozkładając spłatę świadczenia na raty Sąd miał także na uwadze, że postawa pozwanego deklarującego zamiar, a także gotowość dobrowolnego ratalnego spełnienia świadczenia na rzecz powoda oraz przeznaczenia na ten cel niewielkich środków zasługuje na pozytywną ocenę i w uznaniu Sądu gwarantuje dokonanie przez pozwanego rzeczywistej spłaty zasądzonej kwoty. Pozwany bowiem dokonuje spłat kredytu na miarę swoich aktualnych możliwości. To z kolei czyni uregulowanie przedmiotowego zadłużenia realnym w przypadku rozłożenia tegoż świadczenia na raty. Jednocześnie zdaniem Sądu rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty w sposób wskazany w wyroku nie doprowadzi do zbyt długiego okresu spłaty zaległości pozwanego, co z kolei nie naruszy znacząco uzasadnionego interesu wierzyciela.

O kosztach procesu Sąd orzekł po myśli art. 98 k.p.c. Na zasądzoną kwotę składała się kwota 1000 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu oraz 3.617,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego. Mając powyższe na względzie orzeczono jak w pkt 2 sentencji przy uwzględnieniu treści art. 98 § 1¹ k.p.c.